

Nærhed over, hvilke Fredningsbestemmelser der nu i Virkeligheden ere de gældende, og det forekommer mig, at selv bortset fra den Udflugt, som vi nu have faaet af den meget ærede Minister til Forelæggelsen af en ny Jagtlov i næste Samling, kunde der være Grund til nu ved den atter foreslaaede Forlængelse af den midlertidige Jagtlov at optage samtlige Fredningsbestemmelser, saaledes at Folk i det mindste paa eet Sted kunde læse sig til, hvilke Fredningsbestemmelser det er, som gælde. Det er overordentligt vanskeligt nu at vide dette, og jeg skal nævne et Eksempel derpaa. Der var en Herredsfogedovre paa Fyn, jeg tror, det var i Nærheden af Middelfart, der fandt paa at idømme Fisserne Bøder, fordi de fangede Vildænder paa Stranden, idet han mente, at disse Vildænder vare indbefattede under Fredningsbestemmelserne i den sidste midlertidige Forlængelse af Jagtloven. Jeg blev den Gang spurgt, hvad min Mening var om dette Spørgsmaal, og efter at have arbejdet mig igennem den hele Bunte af midlertidige Bestemmelser med midlertidige Forandringer, kom jeg til det Resultat: Nej, Vildænder paa Stranden ere ikke fredede, fordi der i den oprindelige Jagtlov af 1ste April 1871 staar, at Fredningsbestemmelser kun gælde paa Gnemærker og Fællig, men da Stranden ikke tilhører nogen, hverken i Fællig eller nogen Enkeltmand som Ejendom, kunne Vildænder der-efter altsaa ikke være fredede paa Stranden. Det var det Resultat, jeg kom til, og Rigtigheden deraf fik Bekræftelse ved en Dom, der senere faldtovre i Viborg Overret angaaende Jagten paa Vildænder paa Mariager Fjord. Den Overretsdøm, af hvilken jeg holder en Afskrift her i min Haand, er af 15de Juli 1889 — men jeg havde i øvrigt ikke noget med denne Sag at gøre — og den kom til det samme Resultat, at fiden Mariager Fjord er Strand og ikke hverken Gnemærke eller Fællig, bleve de paagældende, som vare tiltalte for at have fanget Vildænder paa Mariager Fjord, fritendte for Aktors Tiltale. Saaledes staar Sagen altsaa nu. Man kan jo se, at naar selv en saa dygtig Jurist, som utvivlsomt denne Herredsfoged i Middelfart maa antages at være — det er jo en kongelig Embedsmand og Dommer — kan tage fejl i et saadant Spørgsmaal og dømme Fisserne, kan det ikke være saa let at finde ud af. Jeg betoner dette, fordi jeg anser det for rigtig, at man ikke gaar til at frede Vildænder paa Stranden. Hensigten med at frede Vildænder — hvad egentlig jo kun gælder Graaænderne — er at give dem Lejlighed

til at yngle her i Landet, men de Vildænder, man fyder her paa Stranden, ville selv om der kan være en enkelt Graaand imellem, dog i de allerfleste Tilfælde høre til de Sorter Vildænder, som ikke yngle her i Landet, men højere oppe mod Nord, og der kan saaledes ikke være nogen virkelig Grund for os til at frede dem. Dertil kommer, at Fangsten af disse Vildænder udgør paa en vis Aarstid en meget væsentlig Indtægt for Fisserne, som det vil være urigtigt at berøve dem, da dertil ikke en Gang er en saadan Fredningsgrund, som jeg har antydet. Jeg skal altsaa henstille til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og til Forslagsstillerne i det hele, hvorvidt de uden Hensyn til den smukke Udflugt til en ny Jagtlov, som nu blev givet os af den ærede Indenrigsminister, dog ikke kunde finde Anledning til, i det mindste til 2den Behandling af det foreliggende Lovforslag, at gennemgaa disse mange midlertidige Forlængelser af midlertidige Love og midlertidige Foranstaltninger for i denne Jagtlov at samle Fredningsbestemmelserne, som de nu ere efter den gældende Ret; thi det er jo ikke andet, der tilsigtes ved denne Lov, end at opretholde de Fredningsbestemmelser, som nu findes efter den for Tiden gældende Ret. Denne Henstilling skal jeg altsaa tillade mig at gøre til den ærede Ordfører og til hans Medforslagsstillere.

N. Jensen: Ja der kunde maasse nok være nogen Grund til at foretage de Ændringer i Forslaget, som ere foreslaaede af det ærede Medlem; men efter at vi have hørt den højtærede Indenrigsminister udtale, at der i en nær Fremtid kan ventes et Forslag, der omfatter hele Jagten og en Revision af Jagtlovgivningen, vilde jeg anse det for heldigst, at man undlod nu at stille Ændringsforslag til nærværende Forslag. Jeg tror, at naar man først kommer ind paa at stille Ændringsforslag, vil det føre meget vidt, og man vil have Vanskelighed ved at enes om disse. Der kunde jo være Spørgsmaal om, om man ikke gjorde rettest i for en Tid at frede enkelte Vildarter. Paa visse Egne ere Haverne snart forsvundne, og jeg maa maasse sige i Forbindelse hermed, at der har jo fra flere Sider gaaet Rygter om, at Haverne ere stærkt angrebne af Tuberkulose. Hvis det skulde vise sig at være Tilfældet — og jeg kan egentlig ikke se andet, end at Haverne efter det Slægtstak, de have med Raninerne, maa være meget modtagelige for Smitte og altsaa virkelig kunne tænkes at være befængte med Tuberkulose — tror jeg, at det var en Grund,